

ARXIU MONTSERRAT PUJOL
(Molins de Rei, *1897-+1988)
Felicitació de Nadal de l'any 2014
Núm. 24

L'alegria de Nadal té un origen místic, religiós. Un abat cistercenc, argentí, diu que, estrictament parlant, en el cristianisme només hi ha tres Misteris per complet originals (el *misteri* fa referència a la dimensió més profunda de la realitat, que dóna sentit a tot el que existeix): el misteri de la Santíssima Trinitat, Déu Pare, Fill i Esperit Sant; el misteri de l'encarnació redemptora del Fill etern de Déu; i el misteri de la gratuïta deïficació dels éssers humans. Són font de goig, i n'és una prova aquesta nostra felicitació.

Déu n'hi do el 2014! En un llibre insòlit publicat aquest any sobre la qüestió catalana (un dels tres autors és molinenc: Agustí Nicolau), llegim una cosa que encaixa amb el misteri: "L'orfandat espiritual del sistema modern és tan extrema que ja és hora de plantejar un món renovat, fet de canvis pràctics, però sobretot fet de recuperació de valors tradicionals, com el lligam a la terra, el sentit comunitari i el reconeixement de la sacralitat de la vida i de tot el que ens envolta, perquè els humans som part de la terra i consciència del món".

Així doncs, la política és menys important que la cultura (Rémi Brague, filòsof). Montserrat Pujol va per aquest camí.

NADALES de M. Pujol

Com de la terra gemada,
floreix el llir més gemat
de la Verge immaculada;
pels de bona voluntat,
ha vingut una alenada
de la sentor del Nounat.

El Nadal ens du la joia
d'un infant, Infant i Déu,
amagat dintre una toia
de pinassa i flocs de neu.

Ja és tot clar, la boira baixa
s'ha allunyat, i el cor serè
d'un blau nítid du la faixa...
la llum pura de la fe.

Per Nadal amor d'Infant
i somriure de la Mare.
Per Nadal tot és un cant
d'una harmonia molt clara.

Qui per Nadal no somriu
ni veu la llum de l'estrella
no gaudirà del caliu
de l'eterna meravella.

Pels qui, faltats de raó,
d'odi ens donen una mostra,
us preguem, diví Nadó,
que els il·lumineu el rostre.

ELS GOIGS A SANT ISIDRE, DE MONTSERRAT PUJOL

Una bella estampa del Sant Isidre de ceràmica de les benetes de Montserrat, que presideix la capella del mateix nom al barri del Canal, editada el 2014 per la seva festa, ha motivat la pregunta sobre l'autoria dels Goigs a Sant Isidre llaurador. Fetes les corresponents indagacions, us podem oferir el text que s'ha trobat de l'original manuscrit de Montserrat Pujol. Fins ara no havien estat ressenyats en cap llibre o bibliografia.

Tenint a la vista uns Goigs del sant editats a Molins de Rei el 1985, amb música, i altres d'arreu més antics, arribem a la conclusió que en fer-se l'edició de 1985 es va optar per continuar cantant l'inici, l'acabament i la tornada tradicionals ja acostumats. Això explica la variant ("*gran honor*") de la segona ratlla, així com el diferent final. Analitzades altres variants que hi ha a la primera estrofa, considerem que aquestes deuen ser fruit d'una revisió de la mateixa autora, per millorar el text, a l'hora de publicar-lo. L'edició de 1985, parcial, omet tres estrofes de l'original.

Les variants són aquestes:

"Puix que sempre sou estat / de pagesos gran honor: / Guardeu-nos sempre de mal / sant Isidre llaurador". (Inici i tornada tradicionals).

"Treballant i orant amb força / dels pagesos sou model / i aixequieu el cor al Cel / **mentre el cos a terra es torça; / a qui a imitar-vos s'esforça** / li doneu vera llavor". (Primera estrofa).

"Puix esteu ja col·locat / en el Cel amb gran honor: / Guardeu-nos sempre de mal / sant Isidre llaurador". (Acabament tradicional).

GOIGS A SANT ISIDRE

Lletra de MONTSERRAT PUJOL I BERNIS

Puix que sempre sou estat
de pagesos guiador:
*Guardeu-nos sempre de mal,
sant Isidre llaurador.*

Treballant i orant amb força
ens sereu perfet model
i alçarem els ulls al Cel
mentre el cos a terra es torça;
a qui a imitar-vos s'esforça
donareu vera llavor.
Guardeu-nos...

Si el company dut per l'enveja
és de vós acusador,
Déu que us vol per servidor
fa que l'amo ben clar ho veja,
mostrant l'àngel que flameja
de l'arada guiador.
Guardeu-nos...

L'oració és vostra fermança,
el suport pel viure excels
i us sacia els alts anhels
de l'eterna benaurança;

Abril poètic

–Amb motiu de la diada de Sant Jordi 2014, l'Ajuntament va editar l'opuscle *Molins de Rei al món. Escriptors de la vila en altres llengües*, amb textos de deu autors. Boucabar Diallo hi tradueix en llengua ful, de la família nigercongolea, el poema "Els gegants" de Montserrat Pujol.

–A la revista *Catalunya Cristiana*, núm. 1.085, de 27/04/2014, p. 22, hi ha l'article "Montserrat de casa", de Jaume Gabarró, dedicat a la nostra autora.

Dins una carta (a Rosa Canalias vda. Miró, *Missió del Camerun*, 11-5-65)

Senyor! A aquests sers humans que ploren sa desgràcia
doneu-los el consol de la divina gràcia;
feu-los suau el mal, alleugeriu ses penes...
Deslliureu-los el cos de feixugues cadenes! ■

Senyor! Per la dissort de tants germans que ploren;
per tants agonitzants que en vostre dia moren,
per l'ànima entre plors que amb tant plorar es corseca,
pel pobre pecador que cada dia peca...

el treball dins l'esperança
porta al cor pau i dolçor.
Guardeu-nos...

Dintre el pou al caure un dia
vostre fill gerd i formós,
no us sentíreu pas confós
ni vostra esposa Maria;
puix sabeu que Déu premia
conformar-se amb el dolor.
Guardeu-nos...

Si la vida es fa penosa, vós
la sabeu suavitzar, volant
per entre el cel clar enmig
la tempesta afrosa.
I és com el cant de l'alosa
vostra pregària major.
Guardeu-nos...

Puix que sou ja coronat per
Jesús nostre Senyor:
*Guardeu-nos sempre de mal,
sant Isidre llaurador.*

* * * * *

demano uncions de pau. Deixeu en tots l'empremta
d'un bes fresc i flairós, com un rebrot de menta. ■

PASQUA Alcem la nostra veu, fem-la vibrar segura;
el Reu ja no és un reu, el seu encís fulgura
per tot el món sencer, puix sa potent volada
ha fet la nostra fe, pel goig il·limitada.
Arraconem la por, brandem com la campana...
Que brolli la cançó de l'alegria sana! ■

FELIÇ ANY NOU!